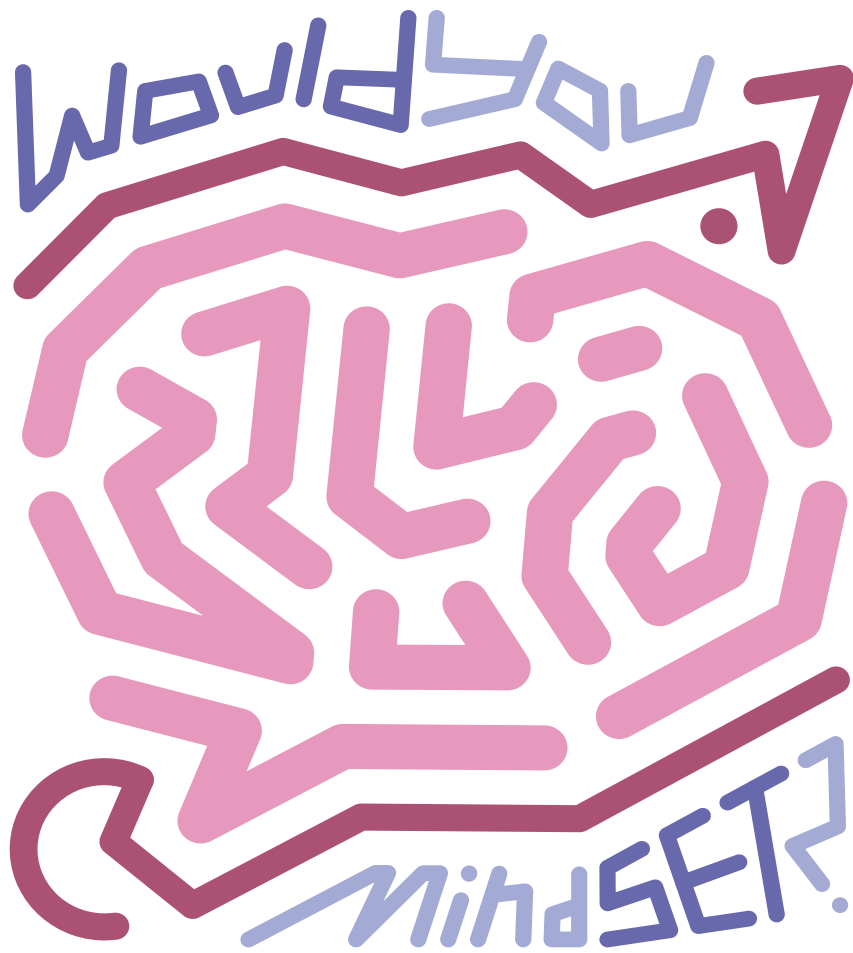
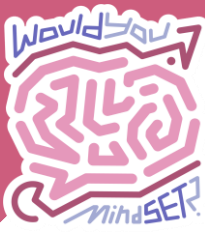

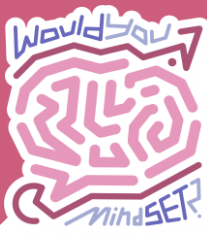
2023-1-TR01-KA220-SCH-000155031

BELIEVE IN YOUR
MIND
BELIEVE IN
YOURSELF

sisältö

Kasvun ajattelutavan teoria	2
Ehdotus opetussuunnitelmaluonnokseksi opetuksen soveltamista varten.....	2
Kasvun ajattelutavan teorian psykologiset perusteet.....	2
Kasvun ajattelutavan teorian filosofiset perusteet	5
Ajattelutavan teoria ja opettajat	7
Opettajat, joilla on kiinteä ajattelutapa;	8
Opettajat, joilla on kasvun ajattelutapa;	8
Peruslähestymistapa kasvun ajattelutavan opetussuunnitelmaan.....	9
Opetussuunnitelman rakenne, yksiköt ja sisältö.....	9
Kasvumielen ohjelman tavoitekäyttäytymiset	13
VIITELUETTELO	20

Kasvun ajattelutavan teoria

Ehdotus opetussuunnitelmaluonnokseksi opetuksen soveltamista varten

Nykypäivän nopeasti muuttuvassa maailmassa pelkkä tieto ja lahjakkuus eivät riitä yksilöiden ja organisaatioiden menestymiseen. Olennaista on myös se, miten yksilöt näkevät tietonsa ja kykynsä. Kasvun ajattelutapa on käsite, joka liittyy henkilön ajattelumalleihin, uskomuksiin ja asenteisiin, ja sen oletetaan vaikuttavan merkittävästi menestykseen. Carol Dweckin kehittämä ajattelutapateoria tarjoaa olennaisen kehyksen sen ymmärtämiseksi, kuinka yksilöt näkevät kykynsä ja potentiaalin. Ajattelutapateoriassaan Dweck (2006) ehdottaa, että ihmisillä on toinen kahdesta perustavanlaatuisesta uskomuksesta kykyihinsä: kiinteä ajattelutapa tai kasvun ajattelutapa.

Yksilöt, joilla on kiinteä ajattelutapa, uskovat, että heidän kykynsä ja älynsä ovat kiinteitä ominaisuuksia, joita ei voida muuttaa. Heillä on taipumus välttää haasteita, antaa periksi nopeasti ja pitää ponnisteluja hedelmättömänä. Tämä näkökulma johtaa usein haluun näyttää kirkkaalta ja epäonnistumisen pelkoon, mikä estää oppimista ja kasvua. Sitä vastoin ne, joilla on kasvun ajattelutapa, uskovat, että heidän kykyjään voidaan kehittää omistautumalla ja kovalla työllä. Tämä näkemys rohkaisee rakkautta oppimiseen, kestävyyttä vastoinkäymisissä ja halukkuutta omaksua ponnistelut tienä mestaruuteen. Ihmiset, joilla on kasvun ajattelutapa, kestävät todennäköisemmin vastoinkäymisiä ja saavuttavat korkeamman menestyksen (Dweck, 2006). Kasvuajattelun omaavat ihmiset suoriutuvat todennäköisemmin paremmin, koska he keskittyvät oppimiseen. Nämä henkilöt ottavat myös vastuun oppimisprosessista. He esimerkiksi opiskelevat syvemmin, hallitsevat aikansa paremmin ja ylläpitävät motivaatiota. Jos he tekevät huonosti, he löytävät syyn ja korjaavat sen. Ajattelutavalla on ratkaiseva rooli siinä, kuinka opiskelijat sopeutuvat merkittäviin siirtymiin.

Kasvun ajattelutavan teorian psykologiset perusteet

Kun tarkastellaan kasvuajattelun teorian perusteita, voidaan sanoa, että Banduran sosiaalisen oppimisen teoria ja Dweckin sosiokognitiivinen motivaatiomalli ovat vaikuttavia. Näiden mallien ja teorioiden esittämät käsitteet, motivaatio ja itsetehokkuus, ovat olennaisia teorian selkeämmälle ymmärtämiseksi.

Banduran *sosiaalisen oppimisen teoria* ja *hänen määritelmänsä Itsetehokkuutta* voidaan pitää myös kasvun ajattelutavan teorian olennaisina perusteina. Nämä määritelmät ja teoriat tukevat toisiaan sen sijaan, että ne olisivat toistensa perusta. Itse asiassa, koska kasvuajattelun perusta on ihmisen luottamus omaan kehitykseensä, kasvuajattelun omaavalla henkilöllä tulee olla positiivinen itsetehokkuus.

Itsetehokkuus on käsite , joka viittaa ihmisen luottamukseen synnynnäiseen kykyynsä saavuttaa tavoitteensa. Itsetehokkuuden käsitteen esitteli Albert Bandura, ja se ehdottaa, että oppiminen tapahtuu sosiaalisessa kontekstissa, johon liittyy dynaaminen ja vastavuoroinen vuorovaikutus henkilön, hänen ympäristönsä ja käyttäytymisensä välillä.

Itsetehokkuus perustuu ajatukseen, että henkilön luottamus kykyynsä suorittaa käyttäytyminen onnistuneesti vaikuttaa suoraan henkilön kykyyn saavuttaa tavoitteensa. Polku menestykseen on kivetty paitsi ulkoisilla tekijöillä, myös ihmisen sisäisellä uskolla kykyynsä voittaa haasteet ja saavuttaa tavoitteensa. Banduran sosiaalisen oppimisen teoria (Bandura, 2001), mukaan lukien itsetehokkuus, tarjoaa arvokasta tietoa siitä, kuinka yksilöt lähestyvät ja voittavat haasteita, jotka vaikuttavat heidän motivaatioonsa, suorituskyykyynsä ja yleiseen hyvinvointiinsa. Ei olisi oikein selittää sosiaalisen oppimisen teoriaa pelkästään itsetehokkuuden käsitteellä. Motivaatio, valintakäyttäytyminen ja emotionaaliset reaktiot, jotka vaikuttavat yksilön itsetehokkuuteen, ovat myös perustavanlaatuisia näiden teorioiden ymmärtämisessä.

Dweckin The Sociocognitive Motivation Model ehdottaa, että yksilöillä on implisiittisiä teorioita älykkyydestään (Cain & Dweck, 1989; Dweck & Leggett, 1988). Implisiittiset teoriat ovat yksilöiden maailmaa koskevia tietorakenteita, joita kutsutaan myös kykykäsitteiksi tai ajattelutaviksi. Dweck (1986) ehdotti, että älykkyyksikäsitteet liittyvät akateemisiin tuloksiin motivaatiomuuttujien ja tavoitteiden kautta. **Itsetehokkuus**, henkilökohtainen arvio kyvyistään, on motivoiva rakennelma, joka voi välittää sitä, kuinka kykykäsitteet liittyvät akateemiseen saavutukseen. Lisäksi **yksilöillä, joilla on muovattava käsitys kyvystä, voi olla korkeampi itsetehokkuus kuin niillä, joilla on kiinteä käsitys.**

Tutkimus siitä, kuinka sosiaalis-kognitiivinen motivaatiomalli liittyy muihin tekijöihin, kuten akateemiseen saavutukseen ja itsetehokkuuteen, on välttämätöntä, jotta voidaan ymmärtää paremmin niiden interventioiden vaikutus, joita tutkijat, opettajat ja koulun virkamiehet käyttävät edistääkseen muovattavia käsityksiä kyvystä opiskelijoissa (Boaler). , 2016, Dweck, 2016; 2015). On erittäin tärkeää ymmärtää, kuinka kasvun ajattelutavan opettaminen vaikuttaa opiskelijoiden elämään, motivaatioon ja akateemisiin tuloksiin. Dweckin ajattelutapateorian taustalla oleva sosiaalis-kognitiivinen motivaatiomalli on juurtunut yleistä motivaatiota käsittelevään kirjallisuuteen. Dweck ja hänen kollegansa (Cain & Dweck, 1989; Dweck, 1986; Dweck & Leggett, 1988) kehittivät tämän teorian vastatakseen kahteen kysymykseen: kuinka yksilöt tulkitsevat saavutustilanteita ja miksi yksilöillä on selviä suorituseroja vastoinikäymisissä. Pohjimmiltaan he yrittivät ymmärtää, miksi yksilöt reagoivat tietyllä tavalla haastaviin tilanteisiin.

Dweck ehdotti, että motivaatiomuuttajat ja tavoitteet yhdistäisivät älykkyyksikäsitteet akateemisiin tuloksiin. **Itsetehokkuus on motivaatorakennelma, joka voi olla henkilökohtainen arvio kyvyistään, keino, jolla kykykäsityksiä päästään käsiksi akateemisella menestyksellä.** Lisäksi on mahdollista, että yksilöillä,

joilla on käsitys kyvystä, voi olla korkeampi itsetehokkuus kuin henkilöillä, joilla on kiinteä kykykäsitys. Tutkimus siitä, kuinka sosiokognitiivinen motivaatiomalli liittyy muihin tekijöihin, kuten akateemisiin saavutuksiin ja spontaaniin tuottavuuteen, on tarpeen, jotta voidaan ymmärtää paremmin interventioiden vaikutusta, joita tutkijat, opettajat ja koulun hallintohenkilöstö käyttävät edistääkseen monimutkaisia käsityksiä oppilaiden kyvyistä (Boaler, 2016; Brock & Hundley, 2017; Gerstein, 2016; On tärkeää ymmärtää, kuinka kasvun ajattelutavan opettaminen vaikuttaa opiskelijoiden elämään, motivaatioon ja akateemisiin tuloksiin.

Kasvuajattelun teorian konkretisoimiseksi on tarpeen tutkia kiinteää ja kasvun ajattelutapaa Carol Dweckin määrittelemien viiden elementin kautta. Nämä Dweckin määrittelemät elementit ovat **haaste, este, ponnistelu, kritiikki ja muiden yksilöiden menestys**. Yksilöt, joilla on kiinteä ajattelutapa, eivät näytä älykkäiltä näiden viiden tilanteen edessä. Päinvastoin, kasvuajattelun omaavat ihmiset eivät luovu ponnisteluista, vaikka he epäonnistuvat, koska he näkevät tämän oppimismahdollisuutena. Alla oleva taulukko selittää niiden yksilöiden reaktiot, joilla on kiinteä ja kasvava ajattelutapa, kun he kohtaavat viisi elementtiä.

ELEMENTIT	KIINTEÄ AJATELU	KASVUAJATELU
HAASTE	Välttää konflikteja säilyttääkseen älykkään ulkonäkönsä.	Haasteet otetaan vastaan halulla oppia.
ESTE	Luopuminen on yleinen vastaus esteisiin ja takaiskuihin.	Pysyminen esteiden ja takaiskujen edessä on yleinen vastaus.
PYYNTÖ	Koska yrittämistä tai ponnistelua ajatellaan negatiivisesti, jos sinun täytyy yrittää jotain; se tarkoittaa, että et ole kovin älykäs tai lahjakas.	Kova työ ja ponnistus viitoittavat tietä menestykseen.
KRITIikka	Negatiivinen palaute, olipa se kuinka rakentava tahansa, jätetään huomiotta.	Kritiikki nähdään tärkeänä palautteena, joka voi auttaa oppimista.
MUIDEN YKSILÖIDEN MENESTYS	Toisten ihmisten menestys nähdään uhkana ja luo turvattomuuden tai heikkouden tunteen.	Muiden ihmisten onnistumiset nähdään inspiraation ja koulutuksen lähteenä.

İlhan-Beyaztaş (2024)

Taulukossa esitetyt erilaiset reaktiot näyttävät olevan tärkeitä tekijöitä, jotta yksilöt saavuttavat pitkän aikavälin tavoitteensa. Monet tutkimukset ovat osoittaneet, että yksilöiden, erityisesti opiskelijoiden, omaksumat ajattelutavat vaikuttavat suoraan heidän menestykseensä (Dweck, 2000).

Vaikka ajattelutapateoria ei liity pelkästään akateemiseen menestymiseen, se ennustaa, että ajattelutavat on yhdistettävä menestykseen, etenkin haasteiden edessä (Yeager, 2020). Ajattelutapainterventiolla pyritään lisäämään oppimista parantamalla opiskelijoiden ajattelutapaa. Useat kirjallisuuden tutkimukset osoittavat ajattelutapainterventioiden tehokkuuden akateemiseen menestymiseen. Nämä tutkimukset ovat osoittaneet, että ajattelutapainterventiot ovat onnistuneita parantamaan opiskelijoiden akateemista suorituskyykyä osoittamalla sinnikkyyttä ja joustavuutta tavoitteiden saavuttamiseksi (DeBacker et al., 2016; Dweck, 2018) ja ovat erityisen tehokkaita heikommassa asemassa oleville opiskelijoille (Claro, Paunesku ja Dweck, 2016). Black ja Deci (2000) havaitsivat tutkimuksessaan, että osallistujat, joilla oli kasvun ajattelutapa, viettivät enemmän aikaa monimutkaisempiin tehtäviin ja suoriutuivat paremmin kuin osallistujat, joilla oli kiinteä ajattelutapa. Toisessa tutkimuksessa havaittiin, että oppilaat, joilla oli kasvun ajattelutapa, olivat motivoituneempia yrittämään kovemmin ja suoriutumaan paremmin epäonnistumisen jälkeen kuin oppilaat, joilla oli kiinteä ajattelutapa (Aronson et al., 2002). Kasvuajattelu saattaa viedä aikaa ja vaivaa, mutta se auttaa opiskelijoita saavuttamaan täyden potentiaalinsa.

Kasvun ajattelutavan teorian filosofiset perusteet

Filosofia on seurausta ihmisten systemaattisesta, syvällisestä ja spekulatiivisesta ajattelusta maailmankaikkeudesta ja maailmankaikkeuden suhteesta ihmisiin. Kasvatusfilosofia liittyy läheisesti muihin filosofian alueisiin (Gutek, 2001). Kuten monet muutkin alat, filosofia liittyy läheisesti kasvatusfilosofiaan. Itse asiassa koulutuksen ja filosofian välisen suhteen läheisyydestä John Dewey totesi, että "itse asiassa kaikkea filosofiaa voidaan pitää kasvatusfilosofiana" (Guzey, 1998, kuten Ektem, 2018).

Se, miten koulutusjärjestelmät rakennetaan yksilöllisen, sosiaalisen ja yleismaailmallisen tiedon ja arvojen mukaisesti, voidaan pitää olennaisena ongelma-alueena. Maat yrittävät ratkaista tämän ongelman koulutuspolitiikan avulla. Kasvatusfilosofia on koulutuspolitiikan ja sen toteuttamisen perusta. Kasvatusfilosofia käsittelee opettajaa, opiskelijaa, opetuksen sisältöä, koulutustoimintaa, arvoja ja asenteita, joita koulutuksen avulla halutaan saavuttaa koulutuksen puitteissa (Cevizci, 2015).

Kasvatusfilosofia on elintärkeä useista syistä, kuten monissa tutkimuksissa korostetaan. Ensinnäkin se tarjoaa peruskehiksen koulutuksen päämäärien ja tavoitteiden ymmärtämiselle, opettajien ohjaamiselle opetuskäytännöissään ja koulutusohjelmien kehittämiseksi (Dubinina, 2023). Filosofinen perusta auttaa käsittelemään eettisiä kysymyksiä ja koulutusjärjestelmien laajempia yhteiskunnallisia vaikutuksia varmistaen, että koulutus ei ole vain tiedon siirtämistä vaan myös kriittisen ajattelun ja moraalisen kehityksen edistämistä (Reddy, 2023). Lisäksi kasvatusfilosofia kannustaa reflektiiviseen käytäntöön kasvattajien keskuudessa, mikä saa heidät pohtimaan uskomuksiaan ja oletuksiaan opettamisesta ja oppimisesta. Tämä pohdiskelu on ratkaisevan tärkeää sopeutuessa opiskelijan erilaisiin tarpeisiin ja muuttuviin sosiaalisiin konteksteihin. Lisäksi kasvatusfilosofia kannustaa keskusteluun kasvatuksellisista arvoista, mikä voi johtaa osallistaviin ja tasapuolisiin kasvatuskäytäntöihin. Kasvatusfilosofisten kysymysten käsitteleminen voi inspiroida innovatiivisia käytäntöjä koulutusmenetelmissä ja -politiikoissa ja parantaa koulutuksen laatua. Kasvatusfilosofia on elintärkeää reagoivan ja tehokkaan koulutusympäristön luomisessa.

Vaikka koulutusta ohjaavat erilaiset filosofiset liikkeet, tärkeimmät koulutusjärjestelmiin jälkensä jättäneet filosofiset liikkeet voidaan luetella seuraavasti: perennialismi, essentialismi, progressivismi ja rekonstruktivismi. Perennialismin mukaan koulutuksen tulee kasvattaa vankka ja oikea luonnetyyppi. Tämän lähestymistavan kasvatuksellinen tavoite on kasvattaa ylivoimainen, ansioitunut henkilö, jolla on muuttumaton universaali ja älyllinen koulutus. Ihmisluonnon universalisuus näkyy kirjallisuudessa, historiassa ja filosofiassa. Siksi humanististen tieteiden tulisi olla koulutusohjelmien keskiössä (Fidan & Erden, 1998).

Essentialismin keskeinen teema on, että ihmisluonto perusluonteineen on universaali. Se kannattaa sitä, että koulutuksen perustavoitteet, kuten ihmisluonto, eivät saisi olla aikasidottuja ja niiden tulisi olla yleismaailmallisia. Kaikkein tyypillisin ihmisen määrittelevä piirre on rationaalisuus, ja kasvatuksen tehtävänä on kehittää tätä ominaisuutta. Jotkut klassiset teokset ovat todisteita ihmiskunnan luoneesta mielestä (Gutek, 2001). Tämä liike keskittyy aiheisiin ohjelmien sijaan. Se ajaa, että koulutuksen tarkoituksena on siirtää menneisyydessä opittuja tietoja, taitoja ja asenteita, toisin sanoen yhteiskunnan kulttuuria, uusille sukupolville.

Progressivismiliike perustuu pragmaattiseen filosofiaan, ja sen soveltaminen koulutukseen on hyväksytty. Perustuen pragmaattikoiden näkemykseen, jonka mukaan "todellisuuden ydin on muutos", se omaksuu käsityksen siitä, että koulutus kehittyy jatkuvasti (Cevizci, 1999). Koulutuksen tarkoituksena ei ole siirtää yhteiskunnassa menneisyydestä lähtien ollutta muuttumatonta, absoluuttista tietoa uusille sukupolville, vaan opettaa hankkimaan tietoa jatkuvasti

muuttuvista maailmankäsityksistä (Ergün, 2009). Olennaista on se, miten opiskelijat ajattelevat aiheesta, ei se, mitä he ajattelevat. Siksi tapahtumia ja faktoja tulee esitellä opiskelijoille, esittää kysymyksiä ja antaa mahdollisuus miettiä ratkaisuja ja tehdä arvioita (Terzi, 2010). Rekonstruktistinen liike korostaa, että uuden järjestyksen luominen yhteiskunnassa kuuluu koululle. Rekonstruktistisessa liikkeessä koulutuksen tehtävänä on muokata kulttuuria. Rekonstruktionistit uskovat, ettei ole olemassa absoluuttista totuutta; yhteiskunta muuttuu jatkuvasti, ja koulutusohjelmia tulee uudistaa jatkuvasti ajan mittaan.

Kasvun ajattelutavan teoria omaksuu lähestymistavan, joka perustuu opiskelijoiden kiinnostuksiin, tarpeisiin ja uskomuksiin. Opiskelijakeskeisiin kasvatusfilosofioihin perustuva lähestymistapa korostaa opiskelijoiden aktiivista osallistumista oppimisprosesseihin, oppimisen autonomiaa, henkilökohtaisia oppimiskokemuksia ja kriittistä ajattelua. Opiskelijoiden uskomukset älykkyydestä ja oppimisesta voivat vaikuttaa opiskelijoiden yhteensopivuuteen opetuskäytäntöjen ja oppimisprosessin kanssa. Lisäksi opiskelijoiden uskomukset kyvyistään ja oppimisen luonteesta voivat vaikuttaa heidän ongelmanratkaisu- ja kriittiseen ajatteluun, mikä rohkaisee kasvun ajattelutapaa, joka edistää löytöjä ja innovaatioita (Hakim et al., 2023). Vastaavasti kasvuajattelun teorian perustana on kulttuurisesti reagoiva pedagogiikka, joka järjestää koulutuksen vastaamaan opiskelijoiden taustoja ja kokemuksia ja lisää siten opiskelijoiden osallistumista oppimisprosessiin. Tämä lähestymistapa hyväksyy sen, että väärät tai negatiiviset uskomukset oppimisen luonteesta ja älykkyydestä voivat estää oppimista. Siksi opettajien, jotka panevat kasvun ajattelutavan teoriaan toimiin, on sisällytettävä koulutusstrategioita, joilla muokataan opiskelijoiden uskomuksia älykkyydestä ja oppimisesta tehokkaamman oppimisympäristön luomiseksi.

Ajattelutavan teoria ja opettajat

Opettajat ovat yksi tärkeimmistä opiskelijoiden menestymiseen vaikuttavista tekijöistä. Opettajien käsitykset älykkyydestä ja tietoisuus kasvun ajattelutavasta vaikuttavat oppilaiden menestymiseen. Opettajilla on merkittävä rooli odotusten, opetuskäytäntöjen ja viime kädessä opiskelijoiden onnellisuuden ja menestyksen määrittämisessä oppilaidensa kykyä koskevien oletustensa kautta. Opettajat, jotka omaksuvat kasvun ajattelutavan, vaikuttavat positiivisesti oppilaidensa suoritukseen positiivisten ja tukevien suhteiden kautta. Kasvuun keskittyvä luokkahuonekulttuuri luo rikkaan oppimisympäristön opiskelijoille kehittääkseen taitoja, joita he käyttävät luokkahuoneessa ja tosielämässä.

Yksilöt viettävät kehityksensä kriittisimmät jaksot kouluissa ja luokkahuoneissa. Opiskelijaa oppimisympäristöissään ohjaavien ja roolimalleina ottavien opettajien uskomukset älykkyydestä ovat kriittisiä opiskelijoiden elämän muovaamisessa. Opettajat ovat tärkeitä siirtämään

opiskelijoiden uskomuksia lahjakkuudesta sosiaaliseen elämään (Rubie-Davies, 2006). Opettajat, jotka luovat akateemisia mahdollisuuksia luokahuoneessa, määrittävät kurssirakenteen ja arvioivat opiskelijoiden työtä, ovat opiskelijoille olennaisia auktoriteetteja. Suhteellisesti vähemmän vaikutusvaltaisissa tehtävissä koulussa oleville opiskelijoille niiden opettajien uskomusten ymmärtäminen, joilla on valta vaikuttaa heidän akateemiseen suoritukseensa, ja toimiminen sen mukaisesti on merkittävä liikkeellepaneva voima (Kroeper, KM, Fried, AC, & Murphy, MC, 2022). Tässä mielessä opettajien ajattelutapaa pidetään ensimmäisenä ja tärkeimpänä tekijänä kasvua tukevan opetusympäristön luomisessa.

Kiinteää ja kasvavaa ajattelutapaa omaavilla opettajilla on erilaisia opetusmenetelmiä ja oppilaiden vuorovaikutusta. Tämä ero voidaan tiivistää seuraavasti:

Opettajat, joilla on kiinteä ajattelutapa;

- He uskovat, että opiskelijat ovat luontaisesti lahjakkaita tietyllä tasolla ja että tämä taso säilyy samana. Tämä voi johtaa siihen, että heillä on alhaiset odotukset huonosti suoriutuvia opiskelijoita kohtaan.
- He näkevät virheet ja epäonnistumiset negatiivisesti ja haluavat oppilaiden välttävän niitä mahdollisimman paljon. Virheiden jättäminen osaksi oppimisprosessia voi estää oppilaita ottamasta riskejä ja kokeilemasta uusia asioita.
- He yleensä ylistävät oppilaiden älykkyyttä, mikä voi rohkaista heitä näyttämään älykkäiltä ja saavuttamaan menestystä ilman ponnistuksia.

Kasvuajattelun omaavat opettajat ottavat luokahuoneessa erilaisen lähestymistavan, koska he uskovat, että opiskelijoiden kyvyt ja äly voivat kehittyä vaivannäöllä ja ansaitsemalla.

Opettajat, joilla on kasvun ajattelutapa;

- He uskovat, että kaikki opiskelijat voivat kehittyä täysimääräisesti. Tämä uskomus johtaa siihen, että heillä on korkeat odotukset opiskelijoilta ja he tarjoavat tukea, jota he tarvitsevat saavuttaakseen potentiaalinsa.
- He näkevät virheet ja epäonnistumiset luonnollisena osana oppimisprosessia. He kannustavat oppilaitaan ottamaan riskejä, kokeilemaan uusia asioita ja oppimaan virheistään.
- He ylistävät opiskelijoiden ponnisteluja ja prosesseja. Tämä pitää opiskelijat keskittyneinä ponnistukseen ja jatkuvaan parantamiseen.

Tutkimukset osoittavat, että kasvuajattelun omaavien opettajien opiskelijoilla on korkeampi akateeminen saavutus ja motivaatio (Yeager & Dweck, 2012). Kun nämä opettajat uskovat, että opiskelijat voivat kehittää kykyjään, he ovat havainneet, että he investoivat enemmän oppimisprosesseihinsa ja ovat joustavampia (Blackwell, Trzesniewski & Dweck, 2007).

Suurin ero kiinteää ajattelutapaa omaavien opettajien ja kasvuajattelun opettajien välillä on heidän uskonsa oppilaidensa kykyihin ja älykkyyteen. Kasvuajattelun omaavat opettajat uskovat oppilaidensa potentiaaliin ja tukevat heidän jatkuvaa kehitystään, kun taas kiinteän ajattelutavan omaavat opettajat pitävät oppilaiden synnynnäisiä kykyjä kiinteinä. Kasvuajattelun kannustaminen koulutuksessa on ratkaiseva tapa lisätä oppilaiden saavutuksia ja motivaatiota.

Opettajat vaikuttavat oppilaisiinsa ja heidän sietokykyynsä koko elämänsä ajan sanomalla ja tekemällä luokahuoneissaan päivittäin. Vaikka useimmat opettajat tietävät, että he vaikuttavat opiskelijoihinsa tulevana vuosina, useimpien on kuitenkin opittava, kuinka suuri vaikutus heillä on oppilaisiinsa (Brooks, 1991; Brooks & Goldstein, 2001). Tämä kasvun ajattelutavan teoriaa varten suunniteltu ohjelma pyrkii lisäämään opettajien tietoisuutta ja tarjoamaan käytännön sovelluksia, joita he voivat käyttää luokahuoneessa.

Peruslähestymistapa kasvun ajattelutavan opetussuunnitelmaan

Tämä kasvuajattelun teorian mukaan laadittu ohjelma on laadittu teoreettista ja käytännöllistä tasapainoa noudattavaan rakenteeseen sisällyttämällä luokkaan sisäinen sovellus, jolla lisätään opiskelijoiden ja opettajien tietoisuutta kasvuajattelusta. Opetussuunnitelmalla pyritään saamaan uutta näkökulmaa älykkyyden käsityksiin, jotka vaikuttavat opiskelijoiden itsetehokkuuteen, motivaatioon ja työn päättävyyteen affektiivisia ominaisuuksia huomioiden. Opetussuunnitelma, joka tarjoaa erilaisia toimintaehdotuksia opiskelijoiden oppimiskokemusten perusteella hankkiman oppimisen mukaan, pyrkii lisäämään uskoa jokaisen opiskelijan kykyyn kehittää potentiaaliaan ja kykyjään. Keskittyminen oppimisprosessiin ja kehitykseen tulosten sijaan kuvastaa ohjelman peruslähestymistapaa.

Kasvuajattelun opetussuunnitelmassa on opiskelijakeskeinen lähestymistapa ja opetus räätälöidään opiskelijoiden tarpeiden, kiinnostuksen kohteiden ja oppimistyylien mukaan. Yksi ohjelman hallitsevimista elementeistä on "koulutustilanteet." Sisältöesimerkit valmistetaan joustavasti, jotta opiskelijat voivat tehdä omat järjestelynsä. Opettajien odotetaan hyödyntävän annettuja esimerkkejä saadakseen sopivaa oppimissisältöä eloon opiskelijoiden kanssa.

Opetussuunnitelman rakenne, yksiköt ja sisältö

1. Modulaarinen ohjelmasuunnittelu on otettu käyttöön tämän ohjelman sisältöorganisaatiossa ja laadittu kasvun teorian mukaisesti. Koulutusohjelmat, yksi koulutusjärjestelmien olennaisista osista, muuttuvat jatkuvasti tieteen, teknologian, taloudellisen ja poliittisen kehityksen mukaisesti. Tieteellisen ja teknologisen kehityksen nopea edistyminen on pakottanut koulutuskäytännöt selviytymään monimutkaisista rakenteista, minkä vuoksi koulutusohjelmia on valmisteltava tehokkaammin ja tehokkaammin päivän tarpeiden mukaan. Näistä vaatimuksista syntyneet modulaariset koulutusohjelmat nähdään organisaatorakenteena, joka heijastaa progressiivista liikettä, johon yhteiskunnat suhtautuvat koulutusjärjestelmiään uudistaessaan (Özkan, 2005).

Koulutusohjelmien suunnittelu modulaarisesti on opetus-oppimistoiminnan organisointia itsenäisiksi oppimisyksiköiksi, jotka ovat itsessään olennaisia ja täydentävät toisiaan toiminnallisesti. Tässä organisaatiossa jokainen moduuli on määritelty erilliseksi oppimisyksiköksi, sillä on alku ja loppu, se perustuu yksilölliseen opetukseen ja on luotu systemaattiseen, itsessään kiinteään kehykseen. Modulaariset koulutusohjelmat ovat tehokas lähestymistapa, joka voi vastata opiskelijan erilaisiin tarpeisiin, mahdollistaa yksilöllisen oppimisen ja olla järjestetty henkilökohtaisten erojen mukaan. Sen tärkein ominaisuus on joustava rakenne, jonka avulla opiskelijat voivat edetä omaan tahtiinsa ja valita sopivan oppimissisällön ja -menetelmän kiinnostuksen kohteidensa, tarpeidensa ja kykyjensä mukaan.

- 2.** Ohjelman moduulit, kohdekäyttäytymiset ja niiden toteuttamiseksi järjestetyt opetus-oppimistoiminnot perustuvat opetusprosessia rikastuviin ja opitun pysyvyyden varmistaviin luokkaopetukseen. Opetussuunnitelman tavoitteita laadittaessa tehtiin ensin tarveanalyysit. Tarveanalyysin puitteissa tarkasteltiin neljästä maasta, Suomesta, Italiasta, Turkista ja Espanjasta, koululaisilta ja näissä kouluissa työskenteleviltä luonnontieteen opettajilta kerättyjä tietoja. Lisäksi ajankohtaiset kasvuajattelun teorialuokkimukset alistettiin dokumenttianalyysiin. Neljän eri maan asiaankuuluvat opetussuunnitelmat tarkasteltiin yksityiskohtaisesti. Tiedonkeruun ja dokumenttianalyysin kattavan tarveanalyysin tuloksena opetussuunnitelman tavoitteet organisoitiin.
- 3.** Ohjelma tarjoaa esimerkkejä erilaisista toiminnoista opettajille, joilla on keskeinen rooli kasvuajattelun teoriaan perustuvien toimintojen toteuttamisessa. Näitä toimintoja toteutettaessa tulee ottaa huomioon opiskelijoiden ominaisuudet, luokkaympäristö ja ympäristöolosuhteet.

4. Arviointi on erottamaton osa oppimista. Opettajien tulee valita kohdekäyttämiseen sopivia mittaus- ja arviointityökaluja ja -menetelmiä. Tämän kirjallisuudessa ensimmäistä kertaa olevan opetussuunnitelman arviointiprosessiin sisältyy myös arviointitoimia opettajien ohjaamiseksi. Näitä arviointimenetelmiä käytettäessä tulee ottaa huomioon yksilölliset erot, luokkaympäristö ja oppilaiden aiempi tieto kasvuajattelusta ja tehdä tarvittavat mukautukset. Opettajien on sovellettava koulutusprosessissa summatiivisia ja muotoilevia arviointityyppejä. Summatiivinen arviointi, joka suoritetaan oppimisen laajuuden mittaamiseksi ja osaamisen määrittämiseksi, tarjoaa kokonaisvaltaisen näkökulman opiskelijoiden oppimiskokemuksista. Formatiivinen arviointi on kuitenkin toteutettava, jotta oppimiskokemuksen aikana tapahtuvat prosessit voidaan arvioida oikein ja tehdä tarvittavat muutokset. Suulliset ja kirjalliset tentit, vertaisarvioinnit ja luokkakeskustelut voidaan antaa esimerkkeinä muotoilevasta arvioinnista, koska ne mahdollistavat opetusstrategioiden mukauttamisen opiskelijoiden tarpeiden mukaan.
5. Ohjelmassa määritellyjä tavoitekäyttämistä toteutettaessa opettajien tulee ottaa huomioon opiskelijoiden olemassa olevat tiedot, taidot ja käsitteet, hyötyä heidän aikaisemmista tiedoistaan ja suhteuttaa tiedot jokapäiväiseen elämään.
6. Kommunikointi sidosryhmien kanssa koulun sisällä ja ulkopuolella ohjelmaa toteutettaessa on välttämätöntä.

Tämä opetussuunnitelma, joka oli valmistettu sisällyttämään kasvun ajattelutavan teoria opetukseen, koostuu yhdestätoista moduulista:

- Mikä on ajattelutavan teoria?
- Aivot ja oppiminen
- Sinnikkyyttä
- Tavoitteen luominen
- Opiskelutaidot
- Palaute / Vielä voima
- Tehokas opiskelu
- Itsesäätely
- Itsekunnioitus
- Motivaatio
- Korostaa

Opetussuunnitelma koostuu nimenomaan opettajille ja opiskelijoille laadituista kohdekäyttäytymistavoista. Taulukko 2 näyttää ohjelman kohdekäyttäytymiset ja niihin liittyvät moduulit.

Taulukko 2. Kasvuajatteluohjelman yhteenveto tavoitekäyttäytymisestä (opettaja ja oppilas)

Moduuli	Kohdekäyttäytymiset "Opettaja"	Kohdekäyttäytymiset "Oppilas"	Kokonais
Mikä on ajattelutavan teoria?	2	2	4
Aivot ja oppiminen	3	3	6
Sinnikkyyttä	4	4	6
Tavoitteen luominen	4	4	8
Opiskelutaidot	6	4	10
Palaute/ Vielä voima	2	1	3
Tehokas opiskelu	4	3	7
Itsesääntely	2	2	4
Itsekunnioitus	3	2	5
Motivaatio	3	2	5
Korostaa	3	2	5
Kokonais	36	29	65

Kasvumielen ohjelman tavoitekäyttäytymiset

Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
MIKÄ ON AJATELMA TEORIA?	Tieteen oppitunti	Älykkyyden käsitys voidaan tunnistaa.	Opettajat voivat määrittää oppitunnin loppuun mennessä, onko heillä kasvua vai kiinteää ajattelutapaa.	Älykkyyshavainnon arviointiasteikon soveltaminen	Oppilaat voivat määrittää oppitunnin loppuun mennessä, onko heillä kasvua vai kiinteää ajattelutapaa.	Älykkyyshavainnon arviointiasteikon soveltaminen	15-30 min.
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat määrittellä, mitä kasvu ja kiinteät ajattelutavat ovat oppitunnin loppuun mennessä.	"My Past Mindset" - työtaulukko	Oppilaat voivat määrittellä, mitä kasvu ja kiinteät ajattelutavat ovat oppitunnin loppuun mennessä.	"My Past Mindset" - työtaulukko	30-40 min.
AIVOT JA OPPIMINEN	Tieteen oppitunti	Aivojen ja oppimisen välinen suhde voidaan selittää.	Opettajat pystyvät tunnistamaan aivot ja niiden osat oppitunnin loppuun mennessä.	"Aivomme käsissämme" - toiminta	Oppilaat pystyvät tunnistamaan aivot ja niiden osat oppitunnin loppuun mennessä.	"Aivomme käsissämme" - toiminta	15-30 min.
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät määrittelemään neuroplastisuuden oppitunnin loppuun mennessä.	"Mitä tunsin kirjoittaessani" - toiminta	Opiskelija osaa määrittellä neuronit ja plastisuuden oppitunnin loppuun mennessä.	"Mitä tunsin kirjoittaessani" -toiminto, tarinatoiminta	15-30 min.
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät määrittelemään neuronit oppitunnin loppuun	"Neurons in Our Arms" -toiminta	Oppilaat pystyvät määrittelemään neuronit oppitunnin loppuun	Puhuvat neuronit video	15-30 min.

Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
			mennessä.		mennessä.		
KESTÄVYYS	Tieteen oppitunti	Karkeusaste voidaan tunnistaa.	Opettajat voivat määrittellä sinnikkyystasonsa oppitunnin loppuun mennessä.	Pitkäjänteistä arviointitoimintaa	Oppilaat voivat määrittellä sinnikkyystasonsa oppitunnin loppuun mennessä.	Pitkäjänteistä arviointitoimintaa	15-30 min.
	Tieteen oppitunti	Yksilöt ymmärtävät, että virheet ovat osa oppimisprosessia.	Opettajat osaavat selittää päättäväisyyden ja sinnikkyuden tärkeyden	"Menestystarinoita"	Opiskelija osaa selittää päättäväisyyden ja sinnikkyuden tärkeyden	"Menestystarinoita"	40 min. (1 oppitunti)
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät analysoimaan virheitä ja epäonnistumisia.		Opiskelija osaa analysoida virheitään ja epäonnistumisiaan oppimisprosessin kautta.		
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät määrittelemään tapoja, joilla ei saa luovuttaa esteiden edessä.	"Mittaan ponnisteluni"	Opiskelija osaa soveltaa strategioita selviytyäkseen oppimisprosessin esteistä.	"Mittaan ponnisteluni"	15-20 min.
TAVOITTEEN LUOMINEN	Tieteen oppitunti	Yksilöt voivat tunnistaa esteitä, joita hän kokee saavuttaes	Tavoitteet Ja unelmia eroja syntyy voi laittaa.	"Tavoitteet ja unelmat"	Opiskelija osaa paljastaa tavoitteiden ja unelmien erot.	"Tunne taidot" "Ole oman elämälamppusi henki, tee unelmistasi totta!"	30-40 min. (1 oppitunti).

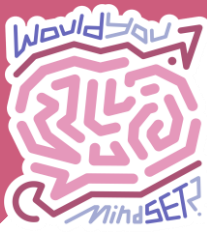
Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
	Tieteen oppitunti	saan tavoitteensa ja piirtää polun tavoitteidensa saavuttamiseen	Opettajat voivat asettaa konkreettisia tavoitteita.	"Tavoitteen/vision asettaminen" "SMART"	Opiskelija osaa asettaa konkreettisia tavoitteita.	"Tavoitteen/vision asettaminen" "SMART"	80 min. (2 oppituntia)
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat suunnitella toiminnan, jossa opiskelijat voivat konkreettisesti esittää tavoitteensa.	"Mukavuusalue, haastavat alueet ja vaara-alueet"	Opiskelija osaa soveltaa pienten askeleiden periaatetta opintoprosessissa.	"Oppimisalueet" "Maalitaulun muokkaus" "2-4-8 sääntö"	80 min. (2 oppituntia)
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät selittämään tehokkaita ajanhallintastrategioita	"Sammakot ja Scarecrows" "Sähköjohto" "Eisenhower-matriisi"	Opiskelija osaa soveltaa valitsemaansa ajanhallintastrategiaa oppimisprosessin aikana.	"Sammakot ja Scarecrows" "Sähköjohto" "Eisenhower-matriisi"	80 min. (2 oppituntia).
OPISTOITAIDOT	Tieteen oppitunti	Yksilöt voivat käyttää sopivia oppimisstr	Oppimisstrategioiden tärkeyden ymmärtäminen	"Leitner Box"	Opiskelijat saavat tietoisuutta erilaisten oppimisstrategioiden käytöstä	"Leitner Box" "Cornellin tekniikka"	200 min. (5 oppituntia).
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät tunnistamaan erilaisia oppimisstrategioita	"Cornellin tekniikka"			

Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
	Tieteen oppitunti	ategioita tehokkaasti tunnistamalla omat oppimispiirteensä.	Opettajat ovat esikuva tehokkaista opiskelutaidoista	"Älä syö liikaa, kokeile välipalaa!" "Kaksi nopeaa Yksi hidas" "Tarkista kysely"	Opiskelija osaa hyödyntää tehokkaita opiskelutaitoja oppimisprosessissa.	"Älä syö liikaa, kokeile välipalaa!" "Kaksi nopeaa, yksi hidas" "Tarkista kysely"	
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat ohjata opiskelijoita käyttämään omia opiskelutaitojaan.				
	Tieteen oppitunti		Opettajat pystyvät määrittelemään eron reaktiivisen ja ennakoivan työn välillä.		Opiskelijat kokevat proaktiivisia työskentelytapoja		
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat järjestää itsenäiseen työskentelyyn kannustavia tapahtumia		Opiskelija kehittää itsenäistä opiskelutaitoa		
PALAUTE / VIELÄ VOIMA	Tieteen oppitunti	Yksilöt pystyvät heijastamaan tehokasta palautetta oppimisprosessiin.	Opettajat pystyvät antamaan tehokasta palautetta	"Oikean palautteen ominaisuudet"	Opiskelija osaa heijastaa opettajan oppimisprosessista antamaa palautetta,	"Oppia virheistä" "Vielä voima"	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti		Opettajat osaavat käyttää kritiikkiä henkilökohtaisten kehityssuunnitelmien laatimisessa				
TEHOKAS OPPISTO	Tieteen oppitunti	Yksilöt voivat saada	Opettajat voivat ilmaista tietoa siitä, mitä tuottavia opiskelutottumuksia ovat	"Tuottelevat opiskelutottumukset"	Opiskelija osaa ilmaista tietoa siitä, mitä tuottavia opiskelutottumuksia ovat	"Pidä kauppasi ja kauppasi pitää sinut"	40 min.

Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
	Tieteen oppitunti	tietoisuutta siitä, mitä tuottavia opiskelutottumuksia ovat.	Opettajat voivat ilmaista, että tehokkaat opiskelutottumukset voidaan omaksua myös myöhemmin.	"Tottumuksia voi hankkia"	Opiskelija osaa ilmaista uskonsa, että he voivat hankkia tuottavia opiskelutottumuksia.	"Opettelyn opiskelemaan"	20 min.
	Tieteen oppitunti		1. Opettajat osaavat ilmaista kuinka tuottavat opiskelutottumukset siirretään opiskelijoille 2. Opettajat pystyvät opettamaan opiskelijoille tehokkaita opiskelutottumuksia.	"Voin opettaa opiskelemaan"	Opiskelija osaa soveltaa tuottavia opiskelutottumuksia jokapäiväisessä elämässään.	"Opiskelukarttani"	40 min. (1 oppitunti).
ITSESÄÄTELY	Tieteen oppitunti	Yksilöt voivat saada tietoisuutta itsehallinnasta moduulin lopussa.	Opettajat tiedostavat itsehallinnän	"Pysäytä, valmistaudu, ohita"	Opiskelija osaa ilmaista tietoa itsesäätelytaidoista	"Minä olen vastuussa."	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat ilmaista, kuinka he voivat siirtää itsesäätelytaitoja oppilaille. Opettajat voivat opettaa opiskelijoille itsesäätelytaitoja.	"Ohjauspalapeli"	Opiskelija osaa soveltaa itsesäätelytaitoja jokapäiväisessä elämässään.	"Vihreä valo - punainen valo"	40 min. (1 oppitunti).

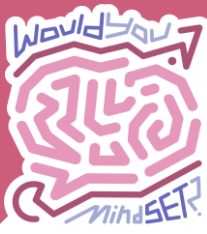
Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
ITSEKUNNOSTUS	Tieteen oppitunti	Kurssin lopussa yksilöt voivat saada tietoisuutta vahvuuksistaan ja kehittämistä	Opettaja osaa ilmaista vahvuuksiaan ja kehittämistä vaativia puoliaan.	"Tiedän itseni"	Opiskelija osaa ilmaista vahvuuksiaan ja kehittämistä vaativia alueitaan.	"Tiedän itseni"	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti	saada tietoisuutta vahvuuksistaan ja kehittämistä	Opettaja uskoo, että hänen ja oppilaidensa ominaisuuksia voidaan parantaa.	"Kun menemme, olen vahvistumassa"	Opiskelija uskoo, että niitä puolia, jotka kaipaavat parantamista, voidaan parantaa.	"Supersankari"	20 min.
	Tieteen oppitunti	ä kaipaavista alueista.	Opettaja osaa tunnistaa opiskelijoiden vahvuudet ja kehittämistä vaativat alueet.	"Ymmärrän vahvuudet ja vaikeudet"	-		20 min.
MOTIVAATIO	Tieteen oppitunti	Kurssin päätteeksi yksilöt pystyvät	Oppitunnin lopussa opettajat voivat ilmaista, että heillä ja heidän oppilailla on erilaisia motivaatiolähteitä.	"Motivaationi lähteet"	Kurssin lopussa opiskelija osaa ilmaista, että heillä on erilaisia motivaatiolähteitä.	"Motivaationi lähteet"	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti	tiedostamaan erilaisia motivaatiolähteitä pysyäkseen motivoituneena.	Opettajat kertovat, kuinka he voivat siirtää oppilaiden motivaatiolähteitä oppitunnille.	"Oppitunnillani Motivaatio 1"	Opiskelija osaa aktivoida erilaisia motivaatiolähteitä kurssin lopussa.	"Hallitsen motivaationi"	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti		Opettajat toteuttavat oppilaiden motivaatiota lisääviä käytäntöjä	"Oppitunnillani Motivaatio 2"	-		40 min. (1 oppitunti).

Moduuli	Oppitunti	Yleinen oppimistulos	Opettajan oppimistulokset	Opettajan toiminta	Opiskelijan oppimistulokset	Opiskelijatoiminta	Kesto
			luokassa.				
KOROSTAA	Tieteen oppitunti	Kurssin päätteeksi yksilöt voivat saada tietoisuutta stressin selviytymisestä.	Opettajat osaavat ilmaista stressin määritelmän ja lähteet.	"Onko stressitöntä elämää?"	Opiskelija osaa ilmaista stressin määritelmän ja lähteet.	"Asiat, jotka puhuvat sisälläni"	40 min. (1 oppitunti).
	Tieteen oppitunti		Opettajat voivat ilmaista stressinhallintamenetelmiään.	"Pystyn hallitsemaan stressiä"	Opiskelija osaa ilmaista stressinhallintamenetelmiä.	"Menetelmiä stressin selviytymiseen"	20 min.
	Tieteen oppitunti		Opettaja osaa tunnistaa tilanteet, joissa opiskelijat kokevat stressiä ja heidän reaktioitaan.	"Tunnistan stressin"	Opiskelija osaa soveltaa stressinhallintastrategioita jokapäiväisessä elämässään.	"Sisäinen minäni ja minä"	20 min.
	Tieteen oppitunti		Opettaja osaa selittää kuinka auttaa oppilaita selviytymään stressistä.	"Stressilaatikko"	-		

VIITELUETTELO

- Aronson, J., Fried, C. B., & Good, C. (2002). Reducing the effects of stereotype threat on African American college students by shaping theories of intelligence. *Journal of experimental social psychology*, 38 (2), 113-125. doi:10.1006/jesp.2001.149.
- İlhan- Beyaztaş, D. (2024). Intelligence and Mentality Theory. D. İlhan- Beyaztaş (Ed.). *Developing Mind: A Roadmap for Educators (1-19)*. Pegem Academy.
- Blackwell, L.S, Trzesniewski, KH, Dweck, C.S. (2007). Implicit theories of intelligence predict achievement across an adolescent transition: A longitudinal study and an intervention. *Child Development*, 78(1), 246-263.
- Boaler, J. (2016). *Mathematical mindsets: unleashing students' potential through creative math, inspiring messages, and innovative teaching*. San Francisco: Jossey-Bass.
- Brock, A. and Hundley, H. (2017). *The growth mindset playbook: A teacher's guide to promoting student success*. Ulysses Press.
- Cain, K. M., and Dweck, C. S. (1989). The development of children's conceptions of intelligence: A theoretical framework. In R. J. Sternberg (Ed.). *Advances in the psychology of human intelligence*. Hillsdale, NJ: Erlbaum.
- Cevizci, A. (1999). *Philosophy Dictionary*. Paradigm Publications
- Dubinina, V. (2023). Retrospective Phenomenon of Philosophy of Education at the Current Stage of Development. *Dnipro Academy of Continuing Education Herald*. Series: Philosophy, Pedagogy, 2(2), 7-10. <https://doi.org/10.54891/2786-7013-2023-2-1>
- Dweck, C. S. (2006). *Mindset: The new psychology of success* Random House.
- Dweck, C.S., and Leggett, E.L. (1988). A social-cognitive approach to motivation and personality. *Psychological Review*, 95, 256–273.
- Ektem, I. S. (2018). Teacher candidates education philosophy Their beliefs And democratic attitudes between relationship. *Kastamonu Education Journal*, 27 (6), 2391-2402.
- Ergun, M. (2009). *Education Philosophy (2nd Edition)*. Pegem A Publications
- Fidan, N. and Erden, M. (1998). *Education To the science Login*. Alkim Education Publications
- Gerstein, J. (2016). The educator with a growth mindset: A professional development workshop. <https://usergeneratededucation.wordpress.com/2014/08/29/the-educator-with-a-growth-mindset-a-staff-workshop>
- Gutok, G., L. (2001). *In Education Philosophical And Ideological Approaches (2nd Edition)*. PegemA Publishing.

- Hakim, AR, Dewi, ML, Zamrudy , W., Dewajani , H. (2023). How are student beliefs related to mathematics influenced by students' past experiences? *Technium Social Sciences Journal*, 43, 97-101. Doi: 10.47577/ tssj.v 43i1.8738.
- Heggart, K. (2015). Developing a growth mindset in teachers and staff. Retrieved from <https://www.edutopia.org/discussion/developing-growth-mindset-teachers-andstaff>
- Kroeper, K.M., Fried, A.C., & Murphy, M.C. (2022). Towards fostering growth mindset classrooms: identifying teaching behaviors that signal instructors' fixed and growth mindsets beliefs to students. *Social Psychology of Education*, 25, 371-398.
- Rubie-Davies, C. M. (2006). Teacher expectations and student self-perceptions: Exploring relationships. *Psychology in the Schools*, 43 (5), 537-552. doi:10.1002/pits.20169
- Özkan, H. H. (2005). *Learning Teaching Models In terms of Modular Education*. Ataturk University Social Sciences Institute Journal, 6(2), 117-128.
- Reddy, CPR (2023). The philosophy of education is applied philosophy , a dynamic process that is against ideological indoctrination and concerns pedagogical objectives. A literature review , *International Journal of Engineering Applied Science and Technol .*, 8(4),80-89.
Doi: 10.33564/ ijeast.2023.v 08i04.011.
- Terzi, A. R. (2010). *Education To the science Introduction (2nd ed .)*. Detail Publishing.
- Yeager, D.S., & Dweck , C.S. (2012). Mindsets that promote resilience: When students believe that personal characteristics can be developed. *Educational psychologist*, 47 (4), 302-314.